

VAIN RIIPPUMATTOMUUS TAKAA IHMISOIKEUDET

Juha Kieksi

Porvarillisesta mediasta saamme lukea usein, miten Pohjois-Koreassa ei ole ihmisoikeuksia, ihmisiä teljetään leireille poliittisten mielipiteittensä vuoksi ja että Pohjois-Koreaa hallitsevat diktaattorit toisensa perään. Mitenhän asia oikein mahtaa olla?

Maailmassa käydään edelleen kamppailua sosialismin ja kapitalismin välillä niin kuin on tehty viimeiset 150 vuotta. Kritiikki KDKT:n ihmisoikeuksia kohtaan on osa tätä kamppailua, jossa ratkaistaan mihin suuntaan yhteiskuntaa kehitetään. Valitsemme tien kansojen itsemääräämisoikeuksien puolesta kohti riippumattomuutta vaiko tien suurpääoman etujen puolustamiseksi ja kansojen loputtomaksi kurjistumiseksi.

Yleismaailmalliset ihmisoikeudet kuuluvat kaikille

Ihmisoikeudet on määritelty 1948 YK:n ihmisoikeuksien julistuksessa, johon KDKT:kin on sitoutunut. Käytännöllisesti katsoen kaikki ihmisoikeuksien julistuksen periaatteet on taattu KDKT:n vuoden 2010 perustuslaissa seuraavasti:

Kansalaisten oikeudet:

1. Korean demokraattisessa kansantasavallassa kansalaisten oikeudet ja velvollisuudet perustuvat kollektiiviseen periaatteeseen "yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta". 63 art.
2. Valtio turvaa pysyvästi aidot demokraattiset vapaudet ja oikeudet sekä aineellisen ja henkisen hyvinvoinnin kaikille kansalaisille. 64 art.
3. Kaikilla kansalaisilla on yhtäläiset oikeudet valtiollisessa ja yhteiskunnallisessa elämässä. 65 art.
4. Kaikilla 17 vuotta täyttäneillä kansalaisilla on oikeus valita ja tulla valituksi vaaleissa riippumatta sukupuolesta, rodusta, ammatista, asuinajan pituudesta, varallisuudesta ja koulutuksesta, puoluekannasta, poliittisista mielipiteistä ja uskonnosta. 66 art.
5. Kansalaisilla on puhe-, lehdistön, kokoontumis-, yhdistymis- ja mielenosoitusvapaus. 67 art.
6. Kansalaisilla on uskonnon vapaus. 68 art.
7. Kansalaisilla on oikeus tehdä valituksia ja esittää anomuksia. 69 art.
8. Kansalaisilla on oikeus työhön. Kaikki terveet kansalaiset valitsevat ammattinsa oman halunsa ja lahjojensa mukaisesti ja heille turvataan vakinainen työ ja työolosuhteet. Kansalaiset tekevät työtä kykyjensä mukaan ja saavat korvauksen tekemänsä työn määrän ja laadun mukaan. 70 art.
9. Kansalaisilla on oikeus lepoon. 71 art.
10. Kansalaisilla on oikeus maksuttomaan lääkärinhoitoon. 72 art.
11. Kansalaisilla on oikeus maksuttomaan koulutukseen. 73 art.
12. Kansalaisilla on tieteen, kirjallisuuden ja taiteen harjoittamisen vapaus. 74 art.
13. Kansalaisilla on asumisen ja matkailun vapaus. 75 art.
14. Naisilla on tasavertainen yhteiskunnallinen asema ja samat oikeudet kuin miehillä. 77 art.
15. Avioliitto ja perhe ovat valtion suojeluksessa. Valtio kiinnittää suurta huomiota perheen, yhteiskunnan perussolun, lujittamiseen. 78 art.
16. Kansalaisille turvataan henkilökohtainen ja asunnon koskemattomuus ja kirjeenvaihdon yksityisyys. Kansalaista ei saa valvoa tai pidättää eikä kotietsintää järjestää muuta kuin lain nojalla. 79 art.

Kansalaisten velvollisuudet

1. Kansalaisten tulee lujasti suojata kansan poliittista ja ideologista yhtenäisyyttä ja solidaarisuutta, eheyttä ja ihmisten yhteenkuuluvuutta. Kansalaisten tulee palvella organisaatioitansa ja kollektiivia sekä työtä uskollisesti yhteiskunnan ja ihmisten parhaaksi. 81 art.
2. Kansalaisten tulee noudattaa tarkoin valtion lakeja ja sosialistista elämäntapaa ja puolustaa kunniaansa ja arvokkuuttaan Korean demokraattisen kansantasavallan kansalaisina. 82 art.
3. Kansalaisten pyhä velvollisuus ja kunnia on tehdä työtä. Kansalaisten tulee vapaaehtoisesti ja rehellisesti osallistua työhön ja noudattaa tarkoin työkuria ja työaikoja. 83 art.
4. Kansalaisten tulee käsitellä valtion ja yhteistä omaisuutta huolella, vastustaa sen kaikenlaista väärinkäyttöä ja tuhlausta ja hoitaa kansantaloutta ututterasti isännän asentein.
5. Valtion ja yhteiskunnallisten osuustoimintajärjestöjen omaisuus on loukkaamaton 84 art.
6. Kansalaisten tullee jatkuvasti lisätä vallankumouksellista valppautta ja uskollisesti taistella valtion turvallisuuden puolesta. 85 art.
7. Kansallinen puolustus on kansalaisten korkein velvollisuus ja kunnia. Kansalaisten tulee puolustaa maata ja palvella armeijassa lain säätämällä tavalla. 86 art.

Vapaus riistosta ja oikeus työhön

Porvarillisen demokratian käsitys ihmisoikeuksista nostaa esiin yleensä yksikön vapauden käsitteen. Porvarillinen vapauden käsite on kuitenkin tarkoitushakuinen. Sillä ei länsimaissa tarkoiteta vapautta riistosta eikä oikeutta työhön, jotka ovat keskeisiä vapauden ilmenemismuotoja sosialistisessa yhteiskunnassa, kuten Pohjois-Koreassa.

Ei voi olla todellista vapautta ilman riippumattomuutta. Korealaiset korostavat, että riippumattomuus on sellaisen ihmisen ominaisuus, joka haluaa elää ja kehittyä riippumattomana halliten maailmaa ja omaa kohtaloaan. Riippumattomuus on ominaisuus, joka vastustaa kaikenlaista alistamista ja käskyvaltaa. KDKT:n perustuslain 63 artikla kuvaa hyvin korealaisista yhteiskuntaa: yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta.

Ellei ihminen ole vapaa köyhyydestä ja riistosta, kaikki muut yksilön oikeudet ja vapaudet jäävät hänelle vähäpätöisiksi. Pohjois-Koreassa työttömyyttä ei ole koska valtio takaa oikeuden työhön perustuslain mukaan. Suomenkin perustuslaissa on oikeus työhön (18 §), mutta se ei toteudu. Yli 10 % työvoimasta on työttömänä, kursseilla tai pätkätoissä, jotka eivät takaa köyhyysrajan ylittävää toimeentuloa. Työttömyyden myötä yli 10 % työvoimasta sysätään myös työhön liittyvien sosiaalisten verkostojen ulkopuolelle - syrjäytymisvaaraan.

Vaalit Koreassa

KDKT:n perustuslain 66 artiklan mukaisesti kaikilla 17 vuotta täyttäneillä kansalaisilla on oikeus valita ja tulla valituksi vaaleissa riippumatta sukupuolesta, rodusta, ammatista, asuinajan pituudesta, varallisuudesta ja koulutuksesta, puoluekannasta, poliittisista mielipiteistä ja uskonnosta.

Vaalikäytäntö on kuitenkin hieman erilainen kuin meillä länsimaissa on totuttu. Vaalit ovat enemmistövaalit, joissa kustakin vaalipiiristä valitaan yksi ehdokas. Asetettu ehdokas voidaan varsinaisissa vaaleissa vain joko hyväksyä tai hylätä.

Tämän perusteella väitetään, että Korean demokraattisessa kansantasavallassa ei olisi käytännössä demokratiaa. Näin ei kuitenkaan ole asian laita. Korean työväenpuolue ja muuta kansalaisjärjestöt ovat asettaneet ehdokkaat kaikilla tasoilla pitkällisessä prosessissa, jonka kuluessa käydään vaalikamppailu siitä kenet asetetaan ehdolle. Lisäksi on muistettava, että Koreassa on Korean työväenpuolueen lisäksi kaksi muutakin puoluetta; Korean sosiaalidemokraattinen puolue ja uskonnollinen Chondoistinen puolue.

Näin ollen vaalikamppailu on paljon lähempänä tavallista ihmistä kuin vaikkapa täällä Suomessa eikä valintaa ratkaise käytettävissä oleva rahamäärä vaan henkilön ominaisuudet ja työskentely kollektiivin puolesta. Valituksi tulleilla ehdokkailla on ns. imperatiivinen mandaatti. Heitä velvoittavat juridisesti ne ohjelmat ja tavoitteet, joihin he ovat vaaleja edeltävässä prosessissa sitoutuneet. Tämä on ruohonjuuritason demokratiaa, josta me länsimaissa voimme vain haaveilla.

Ruohonjuuritason demokratiaa

Korean demokraattisessa kansantasavallassa tuotantovälineet mukaan lukien media ovat yhteiskunnan omistuksessa kun taas Suomessa tiedotusvälineet ovat osa suuria, jopa kansainvälisiä mediakonserneja. On totta, että Suomessa toteutuu eräänlainen lehdistön vapaus teoriassa KDKT:ta monipuolisemmin. Käytännön kannalta olennaisinta on kuitenkin se, kuinka hyvin tavallisen kansalaisen toiveet ja ehdotukset toteutuvat, kuinka hyvin yhteiskunta pystyy korjaamaan virheitään. Tästä näkökulmasta tarkasteltuna KDKT:n tilanne on Suomea valoisampi.

Pohjoiskorealainen yhteiskunta perustuu neuvostoihin, jotka ovat ruohonjuuritason elementtejä, mitkä turvaavat suoran demokratian toteutumisen. Työpaikka ja kaupunginosa neuvostoissa käydään jatkuvasti keskusteluita yhteiskunnan kehittämiseksi ja työväestön elinolojen parantamiseksi. Neuvostojen kautta kehittämisideat yhteiskunnan parantamiseksi etenevät alhaalta ylöspäin. Pelkän kritiikin esittäminen ilman korjausehdotusta ei ole kovin hedelmällistä. Korealaisessa järjestelmässä tämä on ratkaistu erinomaisen hyvin neuvostojen keskeisellä roolilla yhteiskunnan kehittämisessä. Esimerkkinä ruohonjuuritason kehittämis ehdotuksista voidaan mainita tupakoinnin vastainen taistelu. Vielä 5 vuotta sitten 80 - 90 % korealaisista miehistä tupakoi, mukaan lukien pääsihteeri Kim Jong Il. Kampanjan aikana ruohonjuuritasolta nousi ehdotus, että pääsihteeri Kim Jong Ilin tulisi lopettaa tupakointi, jotta hän toimisi positiivisena esimerkkinä muille. Näin sitten tapahtuikin.

Länsimainen media ideologian levittäjänä

Länsimaissa media toimii porvarillisen teorian mukaan yhteiskunnan vahtikoirana ja tuo esiin yhteiskuntaan ja hallintoon liittyviä epäkohtia. Käytännössä näin ei kuitenkaan ole. Pääosa mediasta on kansainvälisen suurpääoman hallinnassa ja edistää systemaattisesti suurpääoman edustamia arvoja ja maailmankuvaa. Täsmälleen samaa maailmankuvaa, jota johtavat poliitikot edustavat.

Median avulla muokataan mielipiteitä ja käydään informaatio sotaa suurpääoman vallan ja riippumattomuuden välillä. Otetaanpa esimerkiksi vaikkapa Jugoslavian sota, Irakin sota tai Libyan sota. Yhteistä näille tapahtumille on se, että kaikkiin näihin maihin on hyökätty länsimaiden geopoliittisten intressien turvaamiseksi, vaikka interventiot onkin naamioitu ihmisoikeuksien puolesta tehdyiksi hyökkäyksiksi. Ennen hyökkäystä ja hyökkäyksen aikana tiedonvälitys on valjastettu tuottamaan näiden yhteiskuntien hallintoa demonisoivia uutisia. USAn puolustusministeriön tuottaa systemaattisesti uutisia, jotka eivät ole totta, mutta joiden tehtävä on muokata mielipideilmastoa hyökkäysso-

dille otollisemmaksi. Esimerkiksi Libyan sodan alkuvuokoina uutisoitiin hallituksen joukkojen suorittamista joukkoraiskauksista. Riippumattomat selvitykset osoittivat nämä väitteet kuitenkin valheellisiksi. Meillä noudatetaan edelleen natsi-Saksan propagandaministeri Göbbelsin ajatusta siitä, että kannattaa kertoa tarpeeksi suuri valhe, sillä sitä uskotaan paremmin kuin pientä.

KDKT porvarillisen median hampaissa

Mielipideilmaston muokkaaminen Korean demokraattista kansantasavaltaa vastaan on myös arkipäivää. Otetaanpa esimerkkejä. Väitetään, että KDKT:ssa kuoli nälkään 2,5 miljoonaa ihmistä 1990-luvun puolivälin katastrofeissa. Todellisuudessa kuolleita oli 400 000 eivätkä hekään kaikki kuolleet nälkään vaan puhtaan ja likaisen veden sekoittumiseen tulvien yhteydessä. Toinen sitkeä väite on, että KDKT:ssa on vankileireillä 150 000- 200 000 poliittista vankia. Todellisuudessa kyse täysin hatusta vedetystä luvusta, jonka pohjana saattaa olla kokonaisvankimäärä, mutta joka sekin on yläkanttiin. Väkilukuun suhteutettuna USA:ssa on vankeja paljon KDKT:aa enemmän. Kannattaa myös muistaa sellaiset väitteet kuin että Kim Jong Il olisi kieltänyt naisten polkupyörällä ajon tai että Pjongjangista olisi häädetty pois kaikki invalidit. Nämä molemmat väitteet me Koreassa käyneet olemme pystyneet toteamaan omin silmin valheelliseksi propagandaksi.

Harvassa ovat ne uutiset, joissa kerrottaisiin korealaisen yhteiskunnan saavutuksista vaikkapa kulttuurin, koulutuksen ja tieteen saralla.

Harvalla suomalaisella on kuitenkin mahdollisuutta tai halua perehtyä Korean tilanteeseen yhtä tarkasti kuin meillä Korean ystävillä. Niinpä USA:sta peräisin oleva propaganda lyö läpi ja täyttää tehtävänsä. Tämä kaikki kertoo siitä, miten länsimaat kokevat KDKT:n uhkaksi länsimaiselle demokralialle. Olisi vaarallista, jos USAn ja Euroopan kansalaisten mielissä alkaisi itää ajatus siitä, että nykyämenolle voisi olla vaihtoehto, jossa demokratia toimisi paremmin.

Riippumaton media länsimaissa

Käytännössä tavallinen kansalainen ei voi saada esiin suurpääoman eduista poikkeavia näkemyksiään mediassa. Ja jos joskus saa, yksilö leimataan oudoksi ja poikkeavaksi, johon ei voi suhtautua vakavasti. Samanlaista politiikkaa harjoittavat länsimaissa valtion omistamat mediat, Suomessa YLE. Nekin edustavat suurpääoman etujen mukaista politiikkaa, jonka mukaan kapitalismia kannattavien yksilöiden vapaus on yhteiskunnan kantava voima. Demokratiaa puolustetaan, kunhan demokraattisen päätöksenteko ei heikennä taloutta, vaikuta suurpääoman mahdollisuuksiin maksimoida voittonsa tai muulla tavoin heikennä länsimaiden geopolittisia intressejä ympäri maailmaa.

Länsimaisessa yhteiskunnassa on mahdollista tietyn rajoituksen perustaa suurpääomasta riippumattomakin mediaa. Käytännössä sen näkyvyys jää kuitenkin marginaaliseksi johtuen siitä, että vaihtoehtoinen lehdistön taloudelliset resurssit ovat hyvin puutteelliset ja että jatkuva porvarillisen median myllytys aivopesee kansalaisia. Niiden kansalaisten, joiden mielenkiinto ei 100 %:sti kohdistu yhteiskunnallisten asioiden todellisen tilan arviointiin ei ole mitään mahdollisuutta vastustaa porvarillisen median luomia mielikuvia.

Riippumattoman lehdistön ei tästä syystä ole mahdollista laajentua, koska siltä puuttuvat mainostulot lähestulkoon kokonaan. Meillä lehdistön vapaus ei tästä syystä käytännössä toteudu.

Vain riippumaton yhteiskunta takaa ihmisoikeuksien toteutumisen

Porvarillisen median toinen rooli on kansalaisten passivointi mahdollisimman paljon kuluttaviksi kansalaisiksi. Sosiologisten haastatteluiden ja psykologisten kokeiden tuloksena on kehitetty hieno tavaroiden ja aatteiden mainostuksen metodiikka, huiputtamisen ja valehtelun metodiikka. Median avulla kansalaisten huomio kiinnitetään yhteiskunnallisten epäkohtien sijasta täysin epäolennaisiin seikkoihin, passivoidaan ihmisiä, jolloin he eivät jaksa kyseenalaistaa kapitalismin lainsalaisuuksia. Tämä on täysin ristiriidassa sen kanssa, mikä on juche-aatteen mukaan ihmisen rooli yhteiskunnassa.

Juche-aatteen mukaisesti tietoisuus voidaan jakaa ideologiseen tietoisuuteen ja tietämykseen. Ideologinen tietoisuus on tietoisuuden laji, joka heijastaa ihmisen vaatimuksia ja mielenkiinnon kohteita. Tietämys sen sijaan on tietoisuutta ympäröivän maailman olennaisista ja luonteenomaisista piirteistä ja tapaa, jolla maailmaa voidaan muuttaa sopusoinnussa ihmisen tarpeiden kanssa.

Ideologinen tietoisuus määrittää tiedon muodostamisen suunnan ja ohjaa tietämyksen käyttämistä ihmisen tarpeiden tyydyttämiseen. Mitä korkeampi ideologisen tietoisuuden taso ihmisellä on, sitä aktiivisemmin hän hankkii tieteellistä tietoa ja soveltaa sitä palvelemaan yhteiskuntaa, kollektiivia ja kansaa.

Ihmisen riippumattomuus edellyttää, että hän on tietoinen riippumattomuudestaan. Tietoisuus riippumattomuudesta tarkoittaa tietoisuutta siitä, että ihminen on kohtalonsa herra ja muovaa itse oman kohtalonsa. Tietoisena riippumattomuudestaan ihminen voi toimia aktiivisesti kieltäytymällä kaikista kahleista ja taistelemalla vallankumouksellisesti riippumattomuuttaan uhkaavaa sortoa vastaan. Siksi voidaan sanoa, että tietoisuus riippumattomuudesta on juuri se ratkaiseva tekijä, joka määrittää riippumattomuuden.

Tämän tietoisuuden ja riippumattomuuden tiedostamisen porvaristo yrittää länsimaisen median avulla estää.

Ihminen on ihminen vain yhteiskunnassa, jossa hän pystyy vaikuttamaan yhteiskunnan suuntaan. Juche-aatteen mukaisesti yhteiskunnallinen elämä on jakautunut poliittiseen, taloudelliseen sekä ideologiseen ja kulttuuriseen elämään. Tärkein näistä on poliittinen elämä.

Presidentti Kim Il Sungin mukaan ”Poliittinen elämä, joka antaa ihmisille aidot poliittiset vapaudet ja oikeudet valtion ja yhteiskunnan hallitsemiseksi ja takaa heille arvokkaan yhteiskunnallis-poliittisen yhteyden sekä antaa mahdollisuuden lisätä siihen hohtoa, on tärkeintä kaikelle heidän toiminnalleen.”

Toinen yhteiskunnallisen elämän alue on taloudellinen elämä. Taloudellinen elämä on yhteiskunnallista elämää kulutustarvikkeiden kuten ruoan, vaatetuksen ja asumisen tuottamiseksi, jakamiseksi ja vaihtamiseksi. Taloudellinen elämä muodostaa yhteiskunnan perustan. Taloudellinen elämä mahdollistaa poliittisen, ideologisen ja kulttuurielämän aineellisen perustan.

Kolmas yhteiskunnallisen elämän alue on ideologinen ja kulttuurielämä. Ihmiselle ei riitä pelkkä ruoka, vaatetus ja asunto vaan hän haluaa sen antavan kauneusarvoja, ylevyyttä, elämälle terveen aatteellisen perustan, rikkaita tunnekokemuksia ja laajan tietouden. Näiden henkisten ja kulttuuriin liittyvien tarpeiden tyydyttämiseksi ihmisellä on ideologinen ja kulttuurielämä. Ideologisen ja kult-

tuurielämän kautta ihmiset hankkivat itsenäisen ideologisen tietoisuuden, luomisvoiman sekä yleivät henkiset ja moraaliset luonteenpiirteet voidakseen kohdata mitä monimuotoisimmat kulttuuriset ja henkiset vaatimukset.

Ideologinen ja kulttuurinen elämä mahdollistaa ihmisen varustautumisen sellaisella itsenäisellä ideologialla, tieteellä ja koulutuksella, jota vaaditaan ihmisen keräämän tieteellisen tiedon edelleen kehittämiseksi, julkisen terveydenhoidon ylläpitämiseksi, urheilun ja oman terveyden ylläpitämiseksi, taiteista ja kirjallisuudesta nauttimiseksi.

Aito ideologinen ja kulttuurielämä on mahdollista vain sosialistisessa yhteiskunnassa, jossa kansa toimii yhteiskunnan luovana hallitsijana. Sosialistisessa yhteiskunnassa vallitsee terveen elämän, ideologian ja kulttuurin malli, joka heijastaa ihmisen olennaisimpia vaatimuksia. Siksi vain tällaisessa yhteiskunnassa ihmiset voivat nauttia aidosta ideologisesta ja kulttuurielämästä samalla kuin he kehittävät itseään yhä voimakkaammiksi.

Ideologisella ja kulttuurisella elämällä on erittäin tärkeä asema yhteiskunnallisessa elämässä. Koska poliittinen ja taloudellinen elämä ovat ihmisten elämää, niiden taso ja kehittyneisyys riippuvat kansan valmiuksista. Kansa on valtion ja yhteiskunnan alkuperäinen luoja ja toimija, joka voi luoda ja nauttia enemmän aineellisesta hyvinvoinnista vain, jos he yhteiskunnallisina toimijoina ovat hankkineet itselleen korkean ideologisen ja kulttuurisen tietoisuuden, kyvyn luovuuteen, korkeat henkiset ja moraaliset luonteenpiirteet monimuotoisen kulttuurisen ja ideologisen elämän parissa.

Näin ollen ihmisoikeuksien toteutuminen ei ole kiinni siitä, mitä perustuslaissa ja muussa lainsäädännössä on ihmisille taattu. Kyse on siitä, että ihmisten pitää olla riippumattomia ja tunnistaa oma riippumattomuutensa saavuttaakseen ihmisoikeudet.

Voidaan sanoa, että porvarillinen media estää ihmisoikeuksien toteutumisen Suomessa ja muualla länsimaissa. Pohjoiskorealainen yhteiskunta antaa tavalliselle kansalaiselle huomattavasti paremmat mahdollisuudet vaikuttaa omiin asioihinsa.

Neuvostoliittolainen professori Sahnazarov kirjoittaa valtio-opin kirjassaan: ”Ei voi olla vapaa kansa joka sortaa muita kansoja. Voiko rehellinen ihminen tuntea itsensä vapaaksi, jos maansa nimissä tehdään huutavaa vääräyttä?”

Kirjallisuutta

50 kysymystä ja vastausta Juche-aatteesta. KASS. Pyongyang.

Korean demokraattisen kansantasavallan sosialistinen perustuslaki (2010). Pyongyang.

Kim Jong Il (1982): Juche-aatteesta. Pyongyang.

Sahnazarov G (1972): Sosialistinen demokratia - teorian kysymyksiä. Kustannusliike edistys, Moskova.